

Dosarul nr. 2ra-178/22
2-16152933-01-2ra-11022022

Prima instanță - (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) jud: C. Valah
Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) jud: M. Anton, V. Cotorobai, I. Secrieru

DECIZIE

13 aprilie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție,

componenta:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Mariana Pitic
Victor Burduh
Dumitru Mardari

examinând recursul declarat de avocatul Valentin Mardari în numele și interesele Societății cu Răspundere Limitată „Metgaz-Service” și Vladimir Onica, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată Societății cu Răspundere Limitată „Prointellect-MP” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Metgaz-Service”, Vladimir Onica și Societății cu Răspundere Limitată „Prointellect-Mplus” cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere, penalității, exercitarea dreptului de gaj, rezilierea contractului și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 21 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 28 martie 2016, SRL „Prointellect-MP” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Metgaz-Service” și Onica Vladimir cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere, penalității, exercitarea dreptului de gaj, rezilierea contractului și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că potrivit Contractului de împrumut nr.1MP/2011 din 12 septembrie 2011, modificat prin Acordul adițional nr.1 din 10 octombrie 2011 și Acordul adițional nr.2 din 27 februarie 2013, a acordat pârâtului SRL „Metgaz-Service” un împrumut de 100 000 lei, cu dobândă 7% lunar, scadent la 1 noiembrie 2013.

În scopul asigurării executării contractului de împrumut, au fost încheiate următoarele contracte de asigurare: a) Contract de gaj nr.1MP/2011 din 12 septembrie 2011 (Confirmare de înregistrare a gajului nr. 164352 din 13 septembrie 2011), modificat prin Acordul adițional nr.1 din 10 octombrie 2011 (Confirmare de înregistrare a gajului nr.193070 din 8 februarie 2013) și Acord adițional nr.2 din 27 februarie 2013 (Confirmare de înregistrare a gajului nr.210069 din 24 octombrie 2013), încheiat între reclamant și SRL „Metgaz-

Service”, în baza căruia s-a grevat cu gaj camionul Mercedes 814D, n/î xxxxx, valoarea de gaj fiind 100 000 lei; b) Contract de fidejusiune nr.1MP/2011 din 12 septembrie 2011, modificat prin Acord adițional nr.1 din 10 octombrie 2011 și Acord adițional nr.2 din 27 februarie 2013, încheiat între reclamant cu pârâții Vladimir Onica și SRL „Metgaz-Service”.

Modalitatea și termenul de achitare sunt prevăzute la Cap. I. al Contractului de împrumut din 12 septembrie 2011.

Astfel, s-a invocat că urmare neonorării obligațiilor contractuale, a notificat SRL „Metgaz-Service” despre inițierea procedurii de executare a dreptului de gaj și a solicitat transmiterea bunului gajat în baza Contractului de gaj, pentru a fi comercializat conform Legii cu privire la gaj și art. 490-491 din Codul civil sau achitarea deplină de către debitor și fidejutor a împrumutului și plăților aferente (dobânzile și penalitățile).

La 10 martie 2015 a fost înregistrat preavizul de executare a dreptului de gaj în Registrul bunurilor mobile, la biroul notarului Oleg Gladîș.

Toate acțiunile de soluționare amiabilă a litigiului, nu s-a soldat cu rezultat. Datoriile au rămas neachitate.

Potrivit pct. 3.1 din contractul de împrumut, împrumutătorul are dreptul în caz de nerestituire la termenul indicat a împrumutului să aplice penalitate de 1 000 lei pentru fiecare zi de întârziere în raport cu soldul împrumutului nerestituit, respectiv penalitatea contractuală calculată pentru 180 zile constituie 180 000 lei, iar dobânda de întârziere 38 526,05 lei.

La 12 iunie 2019, SRL „Prointelect-MP” a depus cerere de concretizare a pretențiilor, indicând în calitate de pârâți pe SRL „Metgaz-Service”, Onica Vladimir și SRL „Prointelect-MPlus”, prin care a solicitat:

- încasarea de la pârâți, în mod solidar, în beneficiul SRL „Prointelect-MP”, a datoriei de 90 000 lei, a penalității de 180 000 lei, a dobânzii de întârziere în sumă de 88 537,81 de lei și a taxei de stat în sumă de 7 455,78 de lei, inclusiv și din contul bunului gajat - camion model Mercedes 814D, an. producerii 1998, cu nr. de înmatriculare xxxxx, motor xxxxx, caroserie xxxxx, valoarea de gaj 100 000 lei, prin transmiterea acestuia în posesia SRL „Prointelect-MP” pentru comercializare;

- constatarea rezilierii Contractului de cesiune a creanței nr.01 din 5 ianuarie 2016. (vol. II, f.d.112-114)

Reprezentantul SRL „Prointelect-MP” a menționat suplimentar că în temeiul contractului de cesiune a creanței nr.01 din 5 ianuarie 2016, SRL „Prointelect-MP” a cesionat SRL „Prointelect-MPlus” dreptul de a cere toate angajamentele prevăzute de Contractul de împrumut nr. 1MP/2011 din 12 septembrie 2011.

Potrivit notificării SRL „Prointelect-MP” a reziliat Contractul de cesiune a creanței nr.01 din 5 ianuarie 2016 pentru motivul neexecutării obligațiilor contractuale asumate de SRL „Prointelect-MPlus”, începând cu data de 20 august 2018, în ordinea prevederilor art. 71 alin. (1) din Legea privind societățile cu răspundere limitată nr.135 din 14 iunie 2007 și prevederile art. 155, art. 556 alin. (1), art. 747-748 din Codul civil.

Din acest motiv, consideră că, urmare a rezilierii contractului de cesiune a creanței, începând cu data de 20 august 2018, SRL „Metgaz-Service” urmează să achite datoriile SRL „Prointelect-MP”.

Prin hotărârea din 21 iulie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, s-a respins ca fiind neîntemeiată acțiunea înaintată de SRL „Prointelect-MP” împotriva SRL „Metgaz-Service”, Onica Vladimir și SRL „Prointelect-MPlus” cu privire la încasarea datoriei, dobânzii și penalității de întârziere, exercitarea dreptului de gaj, rezilierea contractului și compensarea cheltuielilor de judecată.

S-a încasat de la SRL „Prointelect-MP” în beneficiul SRL „Metgaz-Service”, cheltuielile de asistență juridică în mărime de 20 863,60 de lei.

S-au anulat măsurile de asigurare a acțiunii dispuse prin încheierea Judecătorei Buiucani mun. Chișinău nr.2-2436/16 din 1 aprilie 2016.

La 18 august 2020, avocatul Leșan Nicolae, acționând în interesele SRL „Prointelect-MP”, a declarat apel împotriva hotărârii din 21 iulie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

Prin decizia din 21 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul SRL „Prointelect-MP”, s-a casat integral hotărârea din 21 iulie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru și s-a adoptat o hotărâre nouă, prin care:

S-a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Prointelect-MP” împotriva SRL „Metgaz-Service”, Vladimir Onica și SRL „Prointelect-MPlus” cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere, penalității, exercitarea dreptului de gaj, rezilierea contractului și compensarea cheltuielilor de judecată.

S-a constatat rezilierea contractului de cesiune a creanței nr.01 din 5 ianuarie 2016 încheiat între SRL „Prointelect-MP” și SRL „Prointelect-MPlus”.

S-a încasat în mod solidar din contul SRL „Metgaz-Service” și Vladimir Onica în beneficiul SRL „Prointelect-MP” datoria în sumă de 90 000 lei și penalitatea în sumă de 180 000 lei, inclusiv și din contul bunului gajat, prin deposedarea SRL „Metgaz-Service” și/sau altei persoane, care deține mijlocul de transport, cu transmiterea acestuia SRL „Prointelect-MP” în posesie pentru comercializarea ulterioară a bunului gajat camion de model Mercedes 814 D, anul producerii 1998, cu n/î xxxxx, motor xxxxx, caroserie xxxxx.

În rest cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Prointelect-MP” împotriva SRL „Metgaz-Service”, Onica Vladimir și SRL „Prointelect-MPlus”, s-a respins ca neîntemeiată.

S-a încasat în mod solidar din contul SRL „Metgaz-Service” și Vladimir Onica în beneficiul SRL „Prointelect-MP” taxa de stat în sumă de 7 455,78 de lei.

S-a respins cererea SRL „Metgaz-Service” privind încasarea din contul SRL „Prointelect-MP” a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 20 863, 60 lei, ca neîntemeiată.

La 24 ianuarie 2022, avocatul Valentin Mardari, acționând în numele și interesele SRL „Metgaz-Service” și Vladimir Onica, a declarat recurs împotriva deciziei din 21 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând să fie admis recursul, casată integral decizia și menținută hotărârea din 21 iulie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

Totodată, a solicitat încasarea de la SRL „Prointelect-MP” în beneficiul SRL „Metgaz-Service” a taxei de stat achitate la depunerea cererii de recurs.

În motivarea recursului, a invocat că instanța de apel la examinarea cauzei și emiterea deciziei recurate, a încălcat grav normele de drept material, a apreciat arbitrar probele și nu a examinat toate argumentele recurenților.

Consideră că, contrar prevederilor art. 239 și art. 241 alin. (5) din Codul de procedură civilă, decizia instanței de apel este nemotivată, iar concluziile instanței de apel sunt expuse într-o formă evazivă și incertă, neavând putere de convingere.

Pe când, hotărârea primei instanțe este legală și întemeiată, or, prima instanță a dat apreciere obiectivă și justă probelor, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei și corect a aplicat normele de drept material și procedural.

Referitor la pretenția privind încasarea solidară a datoriei de 90 000 lei, reprezentantul recurenților a susținut că la 12 septembrie 2011 părțile au încheiat Contractul de împrumut nr.1MP/2011, pentru suma de 100 000 lei, cu scadență la 13 octombrie 2011.

Ulterior, prin acordurile adiționale nr.1 din 10 octombrie 2011 și nr.2 din 27 februarie 2013, termenul de scadență a fost modificat, pentru 1 noiembrie 2013.

Totodată, executarea Contractului de împrumut din partea SRL „Metgaz-Service” a fost garantată prin Contractul de fidejusiune nr.1MP/2011 din 12 septembrie 2011 și Contractul de gaj nr.1MP/2011 din 12 septembrie 2011.

Ulterior, la 5 ianuarie 2016, SRL „Prointelect-MP” (cedent) a cesionat creanța sa față de SRL „Metgaz-Service”, împreună cu toate garanțiile, către SRL „Prointelect-MPlus” (cesionar), contractul fiind semnat de toate trei părți ale raportului obligațional.

Astfel, a menționat că în conformitate cu pct.1.1. din contract, SRL „Prointelect-MP”, în scopul stingerii datoriei sale față de SRL „Prointelect-MPlus”, a cedat celui din urmă dreptul de solicitare a creanței din contractul nr.1MP/2011 din 12 septembrie 2011. Iar, potrivit pct.1.3 din contractul de cesiune, debitorul urmează să restituie cesionarului suma de 90 000 lei.

Reprezentantul recurenților a reținut că obligația de plată a sumei de 90 000 lei față de cesionar de către debitor a fost executată integral, în conformitate cu prevederile contractului de cesiune nr.01 din 5 ianuarie 2016 (pct.1.3.), prin următoarele transferuri de mijloace bănești: la data de 5 ianuarie 2016 suma de 60 000 lei - ordinul de plată nr.469 și la 9 februarie 2016 suma de 30 000 lei - ordinul de plată nr. 495.

Astfel, consideră că odată cu executarea obligațiunii de plată de către SRL „Metgaz-Service”, contractul de cesiune nr.01 din 5 ianuarie 2016 a încetat prin executare, potrivit art. 642 in Codul civil.

În acest sens, a conchis că odată cu semnarea contractului de cesiune a creanței nr.01 din 5 ianuarie 2016, persoana împuternicită să înainteze acțiune în judecată împotriva SRL „Metgaz-Service” cu privire la încălcarea condițiilor contractuale, este SRL „Prointelect-MPlus”, or, în conformitate cu art. 556 din Codul civil, din momentul realizării cesiunii, cesionarul substituie creditorul original în cadrul raportului obligațional, devenind noul creditor.

Reclamantul / intimatul SRL „Prointelect-MP” nu a demonstrat în ședințele de judecată că ar deține împuternicire de la SRL „Prointelect-MPlus” pentru înaintarea acțiunii față de recurenți.

În context, consideră că acțiunea în judecată este înaintată de o persoană neîmputernicită să înainteze o astfel de cerere.

Referitor la pretenția privind încasarea solidară a penalității și dobânzii de întârziere, a menționat că din data devenirii sumei scadente, 1 noiembrie 2013,

până la data înaintării acțiunii în judecată, 28 martie 2016, compania reclamantă SRL „Prointelect-MP” nu expediat nici o somație în adresa SRL „Metgaz-Service” cu privire la sumele scadente, penalități, dobânzi, prin urmare nu a fost respectată procedura prealabilă prevăzută la pct.6.4 al contractului de împrumut nr.1MP/2011 din 12 septembrie 2011. Ci dimpotrivă, la data de 5 ianuarie 2016 SRL „Prointelect-MP”, în scopul stingerii datoriei pe care o avea față de SRL „Prointelect-MPlus”, a cedat dreptul de solicitare a sumei restante conform contractului nr.1MP/2011 din 12 septembrie 2011, încheiat între cedent și SRL „Metgaz-Service” (debitor).

Totodată, a menționat că, calculul pretinsei penalități și dobânzi este unul eronat, calculat din pretinsa suma datorată, în situația în care de către SRL „Metgaz-Service” obligațiunea de plată a fost stinsă integral, în conformitate cu prevederile contractului de cesiune nr.01 din 5 ianuarie 2016.

Din partea cesionarului SRL „Prointelect-MPlus”, din data semnării contractului de cesiune, 5 ianuarie 2016, până în data depunerii cererii de chemare în judecată de către SRL „Prointelect-MP”, 28 martie 2016, în adresa debitorului SRL „Metgaz-Service”, nu a parvenit nici o somație prin care să fie solicitată achitarea sumei fie parțial fie total. Ceea ce denotă încă odată că suma de 90 000 lei a fost achitată integral de către debitor.

La fel și art. 626 alin. (3) din Codul civil prevede că în cazul în care a primit executarea, creditorul poate cere plata penalității numai dacă și-a rezervat expres acest drept la primirea executării.

În asemenea caz, clauza penală poartă un caracter sancționare și nu unul compensatoriu.

Prin urmare, a invocat că, cerințele de încasare a penalității și dobânzii de întârziere sunt nefondate și vin în contradicție cu prevederile legale enunțate și materialele cauzei.

Privitor la capătul de acțiune privind deposedarea SRL „Metgaz-Service” și/sau altei persoane care deține mijlocul de transport, cu dispunerea transiterii lui în posesia reclamantului pentru comercializare ulterioară, a remarcat că în cazul cesiunii creanței garantate prin gaj, noul creditor dobândește dreptul de gaj și subzistă doar cu creanța de bază, ceea ce rezultă din art. 558, corelat cu art. 484 din Codul civil.

Astfel, consideră că, deoarece compania intimată nu este îndreptățită să pretindă datoria solicitată, aceasta nu este în drept nici să valorifice gajul ce garantează executarea acestei datorii.

Referitor la cerința privind constatarea rezilierii contractului a indicat că, nu este clar ce neexecutare a condițiilor contractului de către SRL „Prointelect-MPlus” au fost admise față de SRL „Prointelect-MP”, în situația în care contractul de cesiune prevede expres - SRL „Prointelect-MP” în scopul stingerii datoriei sale față de SRL „Prointelect-MPlus”, a cedat celui din urmă dreptul de solicitare a creanței din contractul nr.1MP/2011 din 12 septembrie 2011, încheiat între cedent și SRL „Metgaz-Service”. Astfel, odată cu executarea obligațiunii de plată de către SRL „Metgaz-Service”, contractul de cesiune nr.01 din 5 ianuarie 2016 a încetat prin executare.

În conformitate cu prevederile art. 733 din Codul civil, contractul nu poate fi altfel rezolvit, reziliat sau revocat decât în temeiuri prevăzute de lege sau prin acordul părților.

La materialele cauzei nu a fost anexat nici un acord al părților care să denote rezoluțiunea contractului de cesiune nr.01 din 5 ianuarie 2016, astfel simpla notificare nu denotă rezoluțiunea contractului.

Cu referire la notificarea de reziliere, reprezentantul recurenților a reținut că în cererea de chemare în judecată concretizată, SRL „Prointelect-MP” menționează că contractul de cesiune este reziliat începând cu 20 august 2018, fără a indica care punct al contractului de cesiune a fost încălcat și neexecutat de către SRL „Prointelect-MPlus”, la fel cum și este prezentă mențiunea că notificarea dată a fost primită de administratorul Cojuhari Svetlana la data de 6 septembrie 2018.

La cererea inițială de chemare în judecată, de către SRL „Prointelect-MP”, în susținerea dreptului său de încasare a datoriei în mărime de 30 000 lei/majorată ulterior la 90 000 lei a fost anexat contractul de cesiune a creanței nr.01 din 5 ianuarie 2016 și actul de verificare a decontărilor între SRL „Prointelect-MPlus” și SRL „Metgaz-Service” cu starea la 11 ianuarie 2016 care denotă achitarea de către SRL „Metgaz-Service” a sumei de 60 000 lei, astfel de către SRL „Prointelect-MP” fiind recunoscută și acceptată executarea de către SRL „Metgaz-Service” a prevederilor contractului de cesiune a creanței.

Potrivit art. 737 alin. (2) din Codul civil, dacă prestația este oferită cu întârziere sau nu corespunde în alt fel prevederilor contractului, creditorul pierde dreptul de rezoluțiune dacă nu notifică cealaltă parte într-un termen rezonabil de la data la care a aflat sau trebuia să afle despre oferta sau executarea necorespunzătoare.

Norma prevede că partea a căror drepturi au fost încălcate trebuie să-și exercite dreptul de rezoluțiune într-un termen rezonabil de la data la care a aflat despre faptul că cealaltă parte oferă prestația după data la care prestația era datorată sau de la data la care a aflat despre faptul că executarea nu corespunde în alt mod prevederilor contractului.

Referitor la termenul de declarare a recursului, avocatul Valentin Mardari a menționat că decizia contestată a fost recepționată prin intermediul poștei electronice la 6 decembrie 2021, astfel consideră că recursul este declarat în termen.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată reprezentantului recurenților, avocatului Valentin Mardari, prin intermediul poștei electronice, la 6 decembrie 2021 (vol. III, f.d.83), iar recursul a fost depus 24 ianuarie 2022, în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 11 februarie 2022, în adresa intimațiilor a fost expediată copia cererii de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței la recurs. Însă, până la data examinării admisibilității recursului, intimații nu au depus referință, prin care să-și expună poziția cu privire la recursul declarat.

Prin încheierea din 6 aprilie 2022 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de avocatul Valentin Mardari în numele și interesele SRL „Metgaz-Service” și lui Vladimir Onica a fost considerat admisibil.

În conformitate art. 441 din Codul de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Conform art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

Art. 444 din Codul de procedură civilă, prevede că recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces. Completul din 5 judecători decide asupra oportunității invitării tuturor participanților sau a reprezentanților acestora pentru a se pronunța cu privire la problemele de legalitate invocate în cererea de recurs.

La caz, Colegiul a considerat inoportună invitarea acestora, întrucât argumentele expuse în cererea de recurs au fost formulate cu suficientă precizie pentru a permite instanței verificarea legalității deciziei atacate.

Totodată, toate punctele de drept care puteau exista în această cauză pot fi cercetate și soluționate în mod adecvat pe baza înscrisurilor prezente la dosar.

În esență, recurenții și intimații au avut posibilitatea să prezinte poziția în scris și să răspundă la argumentele părții adverse.

Mai mult, nici un participant nu a solicitat audierea publică a cauzei (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Auza Vilho Eskelinen și alții v. Finlanda*, 19 aprilie 2007, parag.72 – 75, *Eriksson v. Suedia*, 12 aprilie 2012, parag.66, 72, *Pönkä v. Estonia*, 8 noiembrie 2016, parag.33 – 34).

Astfel, verificând decizia contestată, în lipsa părților, în raport cu criticile formulate, în limitele controlului de legalitate și temeiurilor de drept invocate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, consideră că recursul declarat de avocatul Valentin Mardari în numele și interesele SRL „Metgaz-Service” și lui Vladimir Onica este întemeiat și urmează a fi admis, cu casarea integrală a deciziei din 21 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău și menținerea hotărârii din 21 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din considerentele ce succed.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) lit. a, b și c) din Codul de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod

eronat legea. Alineatul 4 prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din perspectiva temeiurilor reținute, la caz recurenții au pretins că instanța de apel a interpretat și aplicat eronat normele de drept material, a încălcat normele de drept procedural și a apreciat arbitrar probele.

Colegiul judiciar consideră necesar să menționeze, că nu va formula un răspuns detaliat pentru fiecare argument al recursului, ci va analiza doar motivele decisive pentru soluționarea prezentei cauze (a se vedea cauza *García Ruiz vs. Spania* (Marea Cameră), 21 ianuarie 1999, parag.26; *Moreira Ferreira vs. Portugalia* (nr.2) (Marea Cameră); 11 iulie 2017, parag.84, 98).

Astfel, circumstanțele cauzei prezentate de părți și determinate de instanțele de judecată în fazele procesuale anterioare denotă, în special, următoarele.

Reclamantul SRL „Prointelect-MP” (împrumutător) și pârâțul SRL „Metgaz-Service” (împrumutat), au încheiat Contractul de împrumut nr.1MP/2011 din 12 septembrie 2011, pentru suma de 100 000 lei, cu scadență la 13 octombrie 2011. (vol. I, f.d.34-35).

Prin acordurile adiționale nr.1 din 10 octombrie 2011 și nr.2 din 27 februarie 2013, termenul de scadență a fost modificat, inițial până la 28 februarie 2013, iar mai târziu până la 1 noiembrie 2013. (vol. I, f.d.38)

Executarea Contractului de împrumut din partea SRL „Metgaz-Service” a fost garantată prin Contractul de fidejusiune nr.1MP/2011 din 12 septembrie 2011 și Contractul de gaj nr.1MP/2011 din 12 septembrie 2011. (vol. I, f.d.39, 43)

La 5 ianuarie 2016 a fost încheiat Contractul nr.01 de cesiune a creanței, prin care, cedentul SRL „Prointelect-MP” a cesionat creanța sa față de debitorul SRL „Metgaz-Service”, cu toate garanțiile, cesionarului SRL „Prointelect-MPlus”. (vol. I, f.d.57-57 verso)

În conformitate cu pct.1.1. din contractul menționat, care a fost semnat de toate trei părți ale raportului obligațional, SRL „Prointelect-MP”, în scopul stingerii datoriei sale față de SRL „Prointelect-MPlus”, a cedat celei din urmă dreptul de solicitare a creanței din contractul nr.1MP/2011 din 12 septembrie 2011, încheiat între cedent și SRL Metgaz-Service (debitor).

Potrivit pct.1.3 din Contractul de cesiune nr.01, debitorul urmează să restituie cesionarului suma de 90 000 lei.

Invocând neexecutarea obligațiilor contractuale asumate de compania copârâtă SRL „Prointelect-MPlus” în baza contractului de cesiune a creanței nr.01 din 5 ianuarie 2016, compania reclamantă SRL „Prointelect-MP” a depus prezenta cerere de chemare în judecată concretizată (vol. II, f.d.112-114) împotriva SRL „Metgaz-Service”, Onica Vladimir și SRL „Prointelect-MPlus”, prin care a solicitat: încasarea de la pârâți, în mod solidar, în beneficiul SRL „Prointelect-MP”, a datoriei de 90 000 lei, a penalității de 180 000 lei, a dobânzii de întârziere în sumă de 88 537,81 de lei și a taxei de stat în sumă de 7 455,78 de lei, inclusiv și din contul bunului gajat - camion model Mercedes 814D, an. producerii 1998, n/î xxxxx, nr. motor xxxxx, nr. caroserie xxxxx, valoarea de gaj 100 000 lei, prin

transmiterea acestuia în posesia SRL „Prointelect-MP” pentru comercializare; constatarea rezilierii Contractului de cesiune a creanței nr.01 din 5 ianuarie 2016.

Judecând cauza, prima instanță, prin hotărârea din 21 iulie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, a respins ca fiind neîntemeiată acțiunea înaintată de SRL „Prointelect-MP” împotriva SRL „Metgaz-Service”, Onica Vladimir și SRL „Prointelect-Mplus” cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere, penalității, exercitarea dreptului de gaj, rezilierea contractului și compensarea cheltuielilor de judecată. A încasat de la SRL „Prointelect-MP” în beneficiul SRL „Metgaz-Service”, cheltuielile de asistență juridică în mărime de 20 863,60 de lei.

Totodată, au fost anulate măsurile de asigurare a acțiunii dispuse prin încheierea Judecătorei Buiucani mun. Chișinău nr.2-2436/16 din 1 aprilie 2016. (vol. II, f.d.207-212)

Referitor la pretenția de bază privind încasarea solidară a datoriei de 90 000 lei, prima instanță și-a întemeiat soluția în baza prevederilor art. 867 alin.(1), art. 871 alin. (3, 4), art. 556 alin. (1, 2), art. 558 alin. (1, 2), art. 642 alin. (1, 2) art. 643 alin. (3, 4) și art. 484 alin. (1, 2) din Codul civil în redacția în vigoare până la modificările din 1 martie 2019, concluzionând că aceasta este neîntemeiată.

În context, a constatat că, conform ordinelor de plată (vol. II, f.d.57-58), la data de 5 ianuarie 2016 SRL „Metgaz-Service a achitat în beneficiul cesionarului SRL „Prointelect-MPlus” suma de 60 000 lei și la data de 9 februarie 2016 suma de 30 000 lei, iar în total suma datoriei cesionate de 90 000 lei.

Astfel, instanța a reținut că împrumutul a fost restituit cesionarului SRL „Prointelect-MPlus”, iar raporturile juridice de împrumut au încetat prin stingerea obligațiilor, potrivit art. 642 din Codul civil.

Prin cedarea creanței ce revenea inițial companiei reclamante (în calitatea sa de împrumutător și cedent), instanța a constatat că la momentul executării obligației această calitate o deținea deja SRL „Prointelect-MPlus” (cesionar) în raport cu pârâțul SRL „Metgaz-Service” (împrumutatul).

Instanța a menționat că SRL „Metgaz-Service” a restituit împrumutul către o persoană împuternicită, fapt ce denotă stingerea obligației ce rezultă din Contractul de împrumut nr.1MP/2011 din 12 septembrie 2011, în mărime de 90 000 lei.

La fel, prima instanță a susținut că potrivit Cap.VII din Contractul de împrumut din 12 septembrie 2011, părțile urmau să expedieze în adresa lor orice notificare în ceea ce ține de executarea acestui contract. Însă, din materialele cauzei nu rezultă că până la momentul înaintării acțiunii în judecată, compania reclamantă SRL „Prointelect-MP” (cedentul creanței) ar fi înaintat obiecții referitor la cuantumul datoriei ce rezultă din contractul de împrumut.

De asemenea, instanța a constatat că în cadrul examinării cauzei astfel de obiecții nu au fost invocate nici din partea SRL „Prointelect-MPlus” (cesionarul creanței ce rezultă din contractul de împrumut). Or, conform art.643 din Codul civil, dacă acceptă executarea obligației, sarcina de a demonstra neexecutarea revine creditorului.

Deci, instanța a conchis că este neîntemeiată pretenția privind încasarea solidară din contul pârâților în beneficiul SRL „ProintelectMP” a datoriei în sumă de 90 000 lei.

Totodată, instanța a reținut că potrivit art. 643 alin. (4) din Codul civil, în cazul stingerii obligației principale, fidejusiunea, gajul și alte drepturi accesorii încetează, respectiv prin restituirea împrumutului, a încetat și fidejusiunea instituită prin Contractul de fidejusiune nr.1MP/2011 din 12 septembrie 2011.

Referitor la notificarea de reziliere din 6 septembrie 2018, invocată de compania reclamantă, a menționat că aceasta nu poate fi opozabilă debitorului, deoarece la momentul efectuării achitărilor SRL „Prointelect-MPlus” era persoana îndreptățită de a încasa plata pentru stingerea împrumutului ce rezultă din Contractul de împrumut din 12 septembrie 2011.

Pretențiile privind încasarea solidară a penalității și dobânzii de întârziere au fost respinse ca fiind neîntemeiate din motivul că sunt pretenții subsecvente în raport cu pretenția principală, în privința căreia instanța a ajuns la concluzia că nu este întemeiată.

Aici a mai reținut că potrivit art. 575 alin. (1) din Codul civil, dacă datoria de a executa imediat nu rezultă din lege, contract sau din natura obligației, debitorul trebuie să execute obligația în termen de 7 zile din momentul cererii creditorului, iar conform art.617 din Codul civil, debitorul este pus în întârziere de către creditor dacă nu execută obligația în urma somației primite după scadență din partea creditorului, debitorul se consideră în întârziere ca urmare a somației.

Totodată, conform art. 618 și art. 619 din Codul civil, dobânda de întârziere se aplică obligațiilor pecuniare pe perioada de întârziere.

La cazul din speță, instanța a menționat că nu se atestă situația când după executarea obligației de către SRL „Metgaz-Service” și până la înaintarea acțiunii în judecată, ar fi intervenit o eventuală somație de plată ce ar pune debitorul în întârziere și nici nu se identifică o eventuală executare necorespunzătoare de stingere a obligației ce constituie obiectul prezentului litigiu dedus judecării.

Privitor la capătul de acțiune prin care s-a solicitat deposedarea SRL „Metgaz-Service” și/sau altei persoane care deține mijlocul de transport, cu dispunerea transmiterii lui în posesia reclamantului pentru comercializare ulterioară, instanța a motivat că în cazul cesiunii creanței garantate prin gaj, noul creditor dobândește dreptul de gaj și subzistă doar cu creanța de bază, ceea ce rezultă din art.558, corelat cu art.484 din Codul civil.

Iar, reieșind din concluziile expuse supra, reclamantul nu este îndreptățit să pretindă datoria solicitată, respectiv nu este în drept nici să valorifice gajul ce garantează executarea acestei datorii revendicate de reclamant neîntemeiat în judecată.

Referitor la pretenția privind constatarea rezilierii Contractului de cesiune a creanței nr.01 din 5 ianuarie 2016, având în susținere prevederile art. 735 alin. (1), 737 alin. (1), (2) și 738 alin. (1) din Codul civil, instanța a conchis că și aceasta este neîntemeiată din motivul că la caz este în legătură indisolubilă cu pretenția principală privind încasarea datoriei de 90 000 lei, în privința căreia instanța a ajuns la concluzia că a fost stinsă.

Totodată, în corespundere cu art. 735 din Codul civil, a reținut că în lipsa unor temeieri clare nu a putut fi verificată existența unei neexecutări esențiale ce s-ar încadra la cadrul legal aplicabil. Or, potrivit notificării se invocă neexecutarea de cesionar a obligațiilor contractuale, însă fără a se indica concret care sunt aceste obligații.

Pretenția de compensare a cheltuielilor judiciare solicitate de compania reclamantă, a fost respinsă de prima instanță în temeiul art. 94 alin. (1) art. 96 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Fiind investită cu judecarea apelului, Curtea de Apel Chișinău, prin decizia din 21 octombrie 2021, a admis apelul declarat de SRL „Prointelect-MP”, a casat integral hotărârea din 21 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și a adoptat o hotărâre nouă, prin care: S-a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Prointelect-MP” împotriva SRL „Metgaz-Service”, Vladimir Onica și SRL „Prointelect-MPlus” cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere, penalității, exercitarea dreptului de gaj, rezilierea contractului și compensarea cheltuielilor de judecată. S-a constatat rezilierea contractului de cesiune a creanței nr.01 din 5 ianuarie 2016 încheiat între SRL „Prointelect-MP” și SRL „Prointelect-MPlus”. S-a încasat în mod solidar din contul SRL „Metgaz-Service” și Vladimir Onica în beneficiul SRL „Prointelect-MP” datoria în sumă de 90 000 lei și penalitatea în sumă de 180 000 lei, inclusiv și din contul bunului gajat, prin deposedarea SRL „Metgaz-Service” și/sau altei persoane, care deține mijlocul de transport, cu transmiterea acestuia SRL „Prointelect-MP” în posesie pentru comercializarea ulterioară a bunului gajat camion de model Mercedes 814 D, anul producerii 1998, cu n/î xxxxx, motor xxxxx, caroserie xxxxx. În rest cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Prointelect-MP” împotriva SRL „Metgaz-Service”, Onica Vladimir și SRL „Prointelect-MPlus”, s-a respins ca neîntemeiată. S-a încasat în mod solidar din contul SRL „Metgaz-Service” și Vladimir Onica în beneficiul SRL „Prointelect-MP” taxa de stat în sumă de 7 455,78 de lei. S-a respins cererea SRL „Metgaz-Service” privind încasarea din contul SRL „Prointelect-MP” a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 20 863, 60 lei, ca neîntemeiată.

În motivarea deciziei, referitor la capătul de cerere privind încasarea datoriei de 90 000 lei, instanța de apel a conchis că compania reclamantă și-a onorat obligațiunile contractuale, pârâții nu și-au onorat integral cu bună credință obligațiunile contractuale, din care considerent a dispus încasarea în mod solidar de la SRL „Metgaz-Service” și Onica Vladimir în beneficiul SRL „Prointelect-MP”, a datoriei, conform contractului de împrumut din 12 septembrie 2011 nr. 1MP/2011, acordurilor adiționale la contractul de împrumut și contractul de fidejusiune din 12 septembrie 2011.

Referitor la pretenția de încasare a penalității, Colegiul instanței de apel a reținut că părțile au prevăzut în pct. 3.1 lit. i) al contractului de împrumut și faptul, că în caz de nerambursare la termenul indicat a împrumutului, împrumutătorul este în drept să aplice o penalitate în mărime de 1 000 lei, pentru fiecare zi de întârziere în raport cu soldul împrumutului nerestituit.

Astfel, pentru perioada de 180 zile, conform calculului prezentat, penalitatea constituie suma de 180 000 lei.

În ceea ce privește capătul de cerere privind încasarea dobânzii de întârziere în sumă 88 537,81 lei, instanța de apel a remarcat că este neîntemeiată, or, penalitatea instituită prin acordul părților constituie o clauză penală inclusivă, astfel încât dobânda de întârziere se încadrează în cuantumul penalității, fiind pe deplin compensată de clauza penală, iar creditorul este în drept să pretindă doar acea parte din prejudiciul real suportat ce depășește penalitatea.

La fel, cu referire la prevederile art. 487, art. 488 alin. (1), art. 490 alin. (1), (4) din Codul civil, art. 67 alin. (1) din Legea cu privire la gaj nr.449 din 30 iulie 2001, a reținut că debitorul gajist nu și-a îndeplinit obligațiunile în sensul executării obligațiunilor asumate prin contractul de gaj, or debitorul în baza contractului de împrumut din 12 septembrie 2011 nu a achitat integral datoria față de creditor conform condițiilor contractuale, iar debitorul gajist SRL „Metgaz-Service” nu a transmis benevol în posesia creditorului bunul gajat pentru a fi vândut, creditorul gajist fiind în drept, în caz de neachitare a împrumutului, dobânzilor și altor plăți în termenele stabilite de contractul de împrumut, să-și exercite dreptul de gaj asupra bunului mobil gajat.

Prin preavizul de exercitare a gajului, SRL „Metgaz-Service” fost avizat despre necesitatea achitării datoriei sau transmiterii benevole în posesie bunul gajat, pentru vânzarea lui în scopul stingerii datoriei, fiindu-le acordat în acest sens un termen de 10 zile, începând cu data recepționării avizului de executare a gajului.

Judecând cauza în ordine de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să își dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Conform art. 121 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat or pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

Potrivit art. 130 alin. (1)-(4) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la relevanța, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei. Ca rezultat al aprecierii probelor, instanța judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele.

În cazul din speță, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că soluția adoptată de către instanța de apel este greșită, fiind fundamentată pe o apreciere arbitrară probelor.

Totodată, Colegiul consideră întemeiate concluziile primei instanțe privind necesitatea respingerii cererii de chemare în judecată.

Astfel, inițial Colegiul menționează că la cazul din speță sunt aplicabile prevederile Codul civil în redacția legii în vigoare până la modificările din 1 martie 2019, în contextul în care acțiunea, ulterior concretizată, a fost înaintată la 28 martie 2016.

Or, prevederile art. 7 alin. (1) și (2) din Codul civil după republicare, stipulează că, legea civilă nu are caracter retroactiv. Ea nu modifică și nici nu suprimă condițiile de constituire a unei situații juridice constituite anterior, nici

condițiile de stingere a unei situații juridice stinse anterior. De asemenea, legea nouă nu modifică și nu desființează efectele deja produse ale unei situații juridice stinse sau în curs de realizare.

Legea nouă este aplicabilă situațiilor juridice în curs de realizare la data intrării sale în vigoare.

În conformitate cu art. 867 alin. (1), (2) din Codul civil (în redacția de până la 1 martie 2019), prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părți (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeași sumă sau bunuri de același gen, calitate și cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date. Contractul de împrumut este gratuit dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

Conform art. 871 alin. (3), (4) din Codul civil menționat, în cazul în care a împrumutat o sumă de bani, împrumutatul are obligația de a restitui suma nominală primită fără a ține cont de variațiile valorii numerarului. Dacă în contractul de împrumut nu este stabilit nici termenul de restituire, nici termenul de preaviz, împrumutul trebuie restituit în decursul a 30 de zile de la data la care împrumutatul a primit cererea de restituire.

Conform art. 556 alin. (1), (2) din Codul civil, o creanță transmisibilă și sesizabilă poate fi cesionată de titular (cedent) unui terț (cesionar) în baza unui contract. Din momentul încheierii unui astfel de contract, cedentul este substituit de cesionar în drepturile ce decurg din creanță. Cesiunea creanței nu poate aduce atingere drepturilor debitorului și nici nu poate face obligația acestuia mai oneroasă.

În conformitate cu art. 558 alin. (1), (2) din Codul civil, Drepturile de creanță se transmit cesionarului așa cum există în momentul transmiterii. O dată cu cesiunea creanței, asupra cesionarului trec garanțiile și alte drepturi accesorii.

Conform art. 642 alin. (1), (2) din Codul civil, prin stingerea obligațiilor, încetează raporturile juridice dintre părți în partea ce se referă la obligația stinsă. Dacă obligația este stinsă, debitorul nu este obligat să plătească dobânda și penalitățile ori să repare prejudiciul.

Potrivit art. 643 alin. (3), (4) din Codul civil, dacă acceptă executarea obligației, sarcina de a demonstra neexecutarea revine creditorului. În cazul stingerii obligației principale, fidejusiunea, gajul și alte drepturi accesorii încetează în măsura în care nu subzistă interese justificate ale terților.

Potrivit art. 484 alin. (1), (2) din Codul civil, gajul și creanța care stă la baza acestuia pot fi transmise doar împreună și simultan. În cazul cesiunii creanței garantate prin gaj, noul creditor dobândește dreptul de gaj. Debitorul gajist rămâne obligat față de creditorul cesionar.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție evidențiază că în cauza dată este cert stabilit faptul că obligația de plată a sumei de 90 000 lei a fost executată integral de către debitorul SRL „Metgaz-Service”, în conformitate cu prevederile contractului de cesiune nr.01 din 5 ianuarie 2016 (pct.1.3.), prin transferurile de mijloace bănești către cesionarul SRL „Prointelect-MPlus”, la data de 5 ianuarie 2016 în sumă de 60 000 lei, potrivit ordinului de plată nr.469 și la 9 februarie 2016 în sumă de 30 000 lei, potrivit ordinului de plată nr. 495. (vol. II, f.d.57-58)

Or, urmare a cedării creanței, SRL „Prointelect-MP” (creditor/cedent), la momentul executării obligației, în raport cu pârâțul SRL „Metgaz-Service” (împrumutatul), calitatea de creditor o deținea deja SRL „Prointelect-MPlus” (cesionar)

Astfel, odată cu executarea obligațiunii de plată de către SRL „Metgaz-Service”, Contractul de cesiune nr.01 din 5 ianuarie 2016 și, respectiv, Contractul de împrumut din 12 septembrie 2011, au încetat prin executare, potrivit art. 642 in Codul civil, la 9 februarie 2016.

Totodată, potrivit art. 643 alin. (4) din Codul civil, prin restituirea împrumutului de către debitorul SRL „Metgaz-Service” creditorului-cesionar SRL „Prointelect-MPlus”, a încetat fidejusiunea și gajul, instituite prin Contractul de fidejusiune nr.1MP/2011 și Contractul de gaj nr.1MP/2011 din 12 septembrie 2011.

Pe când acțiunea în judecată împotriva SRL „Metgaz-Service” și Onica Vladimir a fost înaintată la 28 martie 2016, iar, acțiunea concretizată împotriva SRL „Metgaz-Service”, Onica Vladimir și SRL „Prointelect-MPlus”, privind încasarea datoriei, a penalității, a dobânzii de întârziere, transmiterea bunului gajat în posesie pentru comercializare și constatarea rezilierii Contractului de cesiune a creanței nr.01 din 5 ianuarie 2016, a fost înaintată de către compania reclamantă la 12 iunie 2019.

Respectiv, apreciind circumstanțele reținute, Colegiul consideră ca fiind eronată abordarea instanței de apel că, pârâții (recurenții) nu și-au onorat integral cu bună credință obligațiunile contractuale.

Totodată, referitor la pretențiile accesorii privind dobânzii și penalității de întârziere, precum și exercitarea dreptului de gaj, Colegiul menționează că acestea corect au fost respinse de prima instanță, ca fiind pretenții subsecvente în raport cu pretenția principală privind încasarea solidară a datoriei.

În ceea ce privește capătul de cerere privind constatarea rezilierii contractului de cesiune a creanței, Colegiul reține că potrivit art.735 alin. (1) din Codul civil, o parte poate rezolvi contractul dacă există o neexecutare esențială din partea celeilalte părți.

Potrivit 737 alin. (1), (2) din Codul civil, rezoluțiunea contractului operează prin declarație scrisă față de cealaltă parte. Dacă prestația este oferită cu întârziere sau nu corespunde în alt fel prevederilor contractului, creditorul pierde dreptul de rezoluțiune dacă nu notifică cealaltă parte într-un termen rezonabil de la data la care a aflat sau trebuia să afle despre oferta sau executarea necorespunzătoare.

Conform art.738 alin. (1) din Codul civil, în cazul exercitării dreptului de rezoluțiune, contractul încetează și părțile sunt eliberate de obligația de a presta, trebuind să restituie prestațiile executate și veniturile realizate.

La cazul din speță, Colegiul menționează că SRL „Prointelect-MP” nu a prezentat argumente întemeiate privind executarea necorespunzătoare a contractului de cesiune de către SRL „Prointelect-MPlus”.

Iar, în conexiunea celor expuse, Colegiul consideră că în speță urmează a fi menținută hotărârea primei instanțe cu privire la respingerea ca neîntemeiată a acțiunii înaintate de SRL „Prointelect-MP” împotriva SRL „Metgaz-Service”, Onica Vladimir și SRL „Prointelect-Mplus” cu privire la încasarea datoriei,

dobânzii de întârziere, penalității, exercitarea dreptului de gaj, rezilierea contractului și compensarea cheltuielilor de judecată.

Având în vedere că prima instanță a constatat și a elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea fondului cauzei, corect a aplicat legea materială, adoptând o hotărâre legală și întemeiată, Colegiul ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de avocatul Valentin Mardari în numele și interesele SRL „Metgaz-Service” și Vladimir Onica, a casa integral decizia din 21 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău și a menține hotărârea din 21 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Cu privire la cheltuielile de judecată suportate în instanța de recurs, Colegiul reține următoarele.

În corespundere cu art. 82-84 din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și din cheltuielile de judecare a cauzei.

Taxa de stat reprezintă o sumă care se percepe, în temeiul legii, de către instanța judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a cauzei civile sau cărora li se eliberează copii de pe documente din dosar.

În acțiunile patrimoniale, taxa de stat se determină în funcție de caracterul și valoarea acțiunii, iar în acțiunile nepatrimoniale și în alte cazuri prevăzute de lege, în proporții fixe, conform Legii taxei de stat.

Se impune cu taxă de stat fiecare cerere de chemare în judecată (inițială și reconvențională), cererea intervenientului principal, cererea vizând cauzele cu procedură specială, cererea de eliberare a ordonanței judecătorești, cererea de declarare a insolvabilității, cererea de eliberare a titlului executoriu privind executarea hotărârilor arbitrale, cererea de apel, cererea de recurs, precum și cererea de eliberare a copiilor (duplicatelor) de pe actele judecătorești.

Conform art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Declarând prezentul recurs, avocatul Valentin Mardari, în numele și interesele recurenților SRL „Metgaz-Service” și Vladimir Onica, a solicitat încasarea de la SRL „Prointellect-MP” a taxei de stat achitate la depunerea cererii de recurs.

Conform ordinului de plată nr.262672 din 18 ianuarie 2022, anexat la cererea de recurs (vol. III, f.d.86), pentru examinarea cauzei în instanța de recurs, SRL „Metgaz-Service” și Vladimir Onica au achitat în contul Trezoreriei de stat, taxa de stat în sumă de 4 200 lei.

Având în susținere prevederile legale reținute, conform ordinului de plată nr. 262672 din 18 ianuarie 2022, Colegiul conchide asupra necesității admiterii cererii și încasării de la SRL „Prointellect-MP” în beneficiul recurenților SRL „Metgaz-Service” și Vladimir Onica a sumei de 4 200 lei, cu titlu de compensare a cheltuielilor de judecată suportate pentru plata taxei de stat la depunerea cererii de recurs.

În conformitate cu art. art. 444, 445 alin. (1) lit. f) și alin. (3) Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de avocatul Valentin Mardari în numele și interesele Societății cu Răspundere Limitată „Metgaz-Service” și Vladimir Onica.

Se casează integral decizia din 21 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău și se menține hotărârea din 21 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată Societății cu Răspundere Limitată „Prointelect-MP” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Metgaz-Service”, Vladimir Onica și Societății cu Răspundere Limitată „Prointelect-Mplus” cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere, penalității, exercitarea dreptului de gaj, rezilierea contractului și compensarea cheltuielilor de judecată.

Se încasează de la Societatea cu Răspundere Limitată „Prointelect-MP” în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „Metgaz-Service” și Vladimir Onica,, cu titlu de compensare a cheltuielilor de judecată, pentru plata taxei de stat în instanța de recurs, suma de 4 200 (patru mii două sute lei).

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Maria Ghervas

Mariana Pitic

Victor Burduh

Dumitru Mardari